

ئەو پىاوەى لە كەس نەدەچوو! ... هەمن خورشید

بە مەرگی نەوشیروان مستەفا ئەمین

19ی ئایاری 2017، کۆنگرەى بیست و پێنج ساڵ دواى یەكەمین هەبژاردنى پەرلەمانى كوردستان، مەركەزى ئەرەى جەهەشت و بەرەو جیهانى نادىارى بەكەتایى بنە و بارگەى پەچاىەو.

ئەو پىاوە لە كەس نەدەچوو، خەلى خەلى بوو و تەواو. ئەو نەیارەكانىشى هاوشەوى یارەكانى پەسى سەرسام بوون، ئەگەرچى دەیانشاردەو. ئەو هەم كەم قەسى دەکرد و هەم كاتێك قەسى دەکرد جیاواز دەدوا. لە كاتێكدا سیاسىیهكانى دىكە قەسى كۆشەى دەكەن و قەسى هەموویشیان كۆپى یەكترە و بەر لەوێ زار بكەنەو، خەلىكى دەزانن چى دەكەن و دەتوانن تەواویان بكەن، ئەو قەسەكانى هەلى خەلى بوون و كەس نەیدەتوانى تەواویان بكات!

ئەو زیاتر وەك نووسەرێك دەپەیفى، سەتەكانى كورت و پەبوون، وشەىەكت لێ دەرکردبان ماناكەیان تێكدەچوو، چون كىسابى بە ژمارەى وشە و سەتەكانى دەکرد. كە قەسى دەکرد وات هەستەكرد قەسە لەگە خەیدا دەكات، چاوى لە كامێرا نەبوو، بەیە بەمنەت دەرەكەوت، هەنگە تاقە كۆردێك بووبەت لە دنیادا، وەختێك لە بەرنامەىەكدا بەشدار دەبوو و بەژەرەكە لێ دەپرسى: دوا وتەت چىیە؟ وتبەتێ: "هیچم نەماوە". ئاخىر تاكى ئێمە قەت تێر لە قەسە ناخوات و تا ئێمە بدەیت قەسە دەكات!

ئەگەرچى وەك هەر تاكێكى ئەم وڵاتە، ئەویش خەلى نەبوو لە خەم و كەسەرگەلێك كە بارى شانیان خەم كۆردبوو و هەندێك جار بە لایاندا دەبرد، لێ هەرچەنگە بەت جیاواز بوو.

قەدەر منى سە جار لەگە ئەو پىاوەدا كۆكۆردەو، نەوان هەر دوو جارێكیان چەند ساڵێك بوو، جارێكیان نە ئەو هیچ قەسىەكى لە زار دەرچوو و نە من ئێگەى ئەو هەبوو هیچ قەسىەكى لەگە بكەم. جارى دوو هەمان چەند كەسێك لەگە خەیدا كۆبووینەو و هەم ئەو قەسى كرد و هەم من دەرەتێ ئەو هەم بە هەخسا قەسە بكەم، وەلى دانىشتنەكە هەم گشتى بوو و هەم كۆرتخایەن. لێ جارى سەپەم كە نزىكەى نیو سەعاتێكى خایاند، قەسى زۆرى تێدا كران، هەرگیز داخى ئەو هەم ناچەت كە نە ئەو كات هیچم لە بارەى دانىشتەكەو نووسى، نە قەسەكانم تێماركۆردن و نە تەنانت سەرەخاڵەكانىشم لە لای خەم یادداشت كۆردن، بەیە جگە لە

چەند خاڭكى گشتى، وردەكارىم بىرنەماون. لې لەو دانىشتنەدا يەك دوو قسەيەك كران، بى مژوو دەمەننەو و مافى شاردنەو يان بە خەم نادەم.

يەكەم جار ئەوم بىنى، ئەوئەندەي بىرم ما بىت مانگى شوبات يان ئادارى 2001 بوو، لە بەشى ناوخى ئىسكانى شارى سلەمانى بووم، لەپە دەنگەي ئەو بەاوبوويەو بە (مام جەلال) لە زانگەي سلەمانىيە و بەرەو بەشى ناوخى دىت! ھەوا بەكە كەمەك سەير بوو و سەرەتا باوەم نەكرد، كەچى ئەوئەندەي پەنەچوو چەند ماشىنەك وەستان و ژمارەيەكى زەر چەكدار بە ھەموو لايەكدا بەاوبوونەو، تاقى بەيانى بوو، بەشى ناوخى خەندكارى زەرى لى نەبوون، لەيە تا بەبانى دەرکەوت، ھەوانشاد د.كەمال خەشناو كە ئەو وەخت سەرەكى زانگەي سلەمانى بوو بە شانىيەو بوو و زەربەي سەرکەردە ديارەكانى ئەو وەختى يەكەتتى نىشتەمانىشى لەگەدا بوون. ئەوئەي ھەر لە يەكەم نىگاوە سەرنجى ەكەشام پياوڭكى با بەرزى كەمەك لاوازي جلوبەرگ سادەي دوورەپەرەز بوو. وردەوردە خەندكارەكان دوو دوو و سە سە دەگەانەو و خەكى ئەو دەورەبەرەيش ەوويان لە بەشى ناوخى دەكرد.

زەرى پە نەچوو ئاپەرايەك دروست بوو -لەردەدا بوارى باسكردنى تەواوي ەوداوەكەي ئەو ەژە نيە- تا بەبانى بە ھەركو ھەنگاوي دەنا، ئاپەراكە لەگەي دەكشا، ھەموو ئەو بەرپرسانەيشى لەگە تا بەبانىدا بوون، لەتەك ئاپەراكەدا دەكشان، تەنيا كەسەك كە لە دوورەو بە تاقى تەنيا وەستا بوو و كەسى بە دەورەو نەبوو ئەو پياو بەا بەرزە بوو. لە ھەركو ەي ئاپەراكەو سەرنجەت بدايە سەرى ئەوت دەبىنى، وا دەردەكەوت سەرى لە با ەي ھەمووان بەندتر بىت! دواي بىست خولەكەك مانەو، تا بەبانى برىارى ەيشتنى دا، بوو بە جموجو و ەكەكەك... چەكدار و پاسەوانەكان ھەموو جوو ەان، مەسوول ھەريەكەي دوو سە چەكداريان بە دەورەو بوون و كەوتنە ە، ماشىنەكان كرديان بە ەنلەدان و خەندكارەكان و ئەودواي خەكەكەيش بەرەو لاي دەرگاي دەرەوئەي بەشى ناوخى ھوروزميان برد، كەچى ئەو پياو بەا بەرزە ھەر لە جەي خەيدا وەستا بوو و نەدەجو.

زەرى نەبرد ماشىنەكان دايانكەشا و خەكەكە بەاوەيان لى كرد، منيش ھەر سەرنجى ئەو پياو ەدا و نەمدەزانى بە ناجوو ەت؟ بە كەس لى نزيك نابەتەو؟ بە ھەموو ەيشتن و بەجەيانەشت؟ لەم لەكدانەوانەدا بووم، ماشىنەكى مەدەل كەن لە ديوى ئەوبەرى جادەكەي بەردەم بەشى ناوخى يەو دەرکەوت، ھە نەبم بەرازىليەكى سوور

بوو، ته نیا یهك چه كدار به ته نیشتییه وه وه ستا بوو، چه كداره كه چاوی هه-بی و ته ماشایه کی ته می کرد، ته میس به دوو س هه نگاوی در-ژی خ-را له ده رگا كه چوو ده ره وه و له چاوترووكاندن-كدا خ-ی گه یانده ماش-نه كه و ته وه نده ی بی-بی بیسمیلا هه ردووکیان سه ركه وتن و به ئاراسته ی پ-چه وانیه ماش-نه كانی تا-ه بانی و هاوه-ه كانیدا به-كه وتن!

پ-شتر ناوی ویم بیستبوو، ل- ته وه یه كه م جارم بوو بیبینم. سام و هه یبه ت-کی هه بوو، به تایبته ب- ته مه نی ته وه ختی من، سامه كه ی له دوو شتدا بوو: ب-ده نگییه كه ی و تیله نیگا خه یا-هوییه كه ی كه ده یگرته خا-کی دوور.

چه ند خوله ك-ك له نیوان داك-شانی ماش-نی مه سووله كان و ی-یشتنی ته مدا هه بوو، له و چه ند خوله كه دا ته وه نده ی بیرم ب-ته وه، من و ته كه سمان له ن-واندا نه بوو، هه مووان دوا ی ئا پ-راكه كه وتن و دوا ییش ب-اوه یان ل-ی كرد، كه چی نه متوانی ل-ی نزیک ببه وه و ل-ی بیرسم: ت- چی ته وه نده ته نیای؟ ب-جله كه ت وهك ته وان ی دیکه نییه؟ ب-خه م ووخساری پ-شیوی؟!

جاری دووه می یه كتر بینیمان هاوینی 2007 بوو، وه خت- تازه ك-مپانیای وشه دامه زرا بوو، ه-شتا خو-خو-ندنی زانك-م ته واو نه كرد بوو، له گه- پ-نج شهش هاو-یه كدا سه ردان-کی گردی زه رگه ته مان كرد و نزیکه ی سه عات-ك له گه- ته و پیاوه دانیشتن. له و دانیشتنه یشدا هه-سوكه وتی له قسه كانی زیاتر سه رنجیان ك-ش كردم. هاو-یه كمان ده یگوت دیمه نی جگه ره ك-شانی ته و ی-ژه ی وی، بناغه ی جگه ره ك-شانی من بوو!

عاده ت-کی هه بوو، پرسیار-کی هه-ده دایه ساحه ی به ران به ره وه و ئینجا به وردی گو-ی له وه-امه دان وه كه ی ده گرت. ته و ی-ژه ییش ووی له ئ-مه كرد و پرسى: ئ-وه خو-خو-ندكاری زانك-ن، ئ-سته ده-ن ز-ر-ك له خو-ندكارانی زانك-، جگه له زمانى كوردی هیچ زمانى كى تر نازانن؟ منیش به پ-كه نینه وه وتم ته وه یان شت-کی ب-گومانه، ت- بیرسه ئ-سته مام-ستای زانك- هه یه جگه له زمانى كوردی هیچ زمانى كى تر نازان-ت؟! ته وه ی كه نایزان-ت قهینا، بهس نایشزان-ت كه نه زانینی ك-ماسیه و پ-ویستی به چاره سه ره!

به و قسه یه ی من ز-ر پ-كه نی و وتی ئاوها؟! ئاماده بووان یه ك-ا پشتیوانیان له قسه كه م كرد.

قسه یه كى تری كه له هه مان دانیشتندا كردی و بیرم ناچ-ته وه، چونكه ئامازه بوو ب- وردی و دووربینی وی، ته وه بوو له پس-ییمانی

پرسی و که زانی یهك دوانه کمان له كه لژی شهريعه دهخو نین، وتی: ئهوه ئهستا ههلی باشتان له بهره مدایه، بیرتان کردووه تهوه لهوهی دواتر فیهی موقارن بخو نین؟ زار پر ویستمان بهو فیهیه به با به تی یاسا و دهستورا!

کاتیک براده ران نیازی خه یانیان بهی ئاشکرا کرد - هه بهت نهو په شتریش زانیبووی به چ مه به ستهك چووینه ته لای - پرسى: ئهوه ده تانه وت گه قاری ئیسرا ئیلناسی ده ربکه ن؟ باشه کهستان زمانى عیبری ده زانن؟ نهوه مه رج که بنه هتیه. دیار بوو باوه ی به بیر که که مان نه بوو.

سه یه مه یه کترینینمان له مانگی ته مموزی 2013 دا بوو، دوو هه فته یهك بهر له واده ی هه به زاردن، له سه ر داوای هاو به یهك، له گه (د. فه می عه لی) یدا سه ردان که گرده که ی زه رگه ته مان کرد و ز به ی ژوور و ج که گه گرنگه کان گه این، خه شترین وه سته گی سه ردانه که مان نهو دانیشه نه په نج ق به یه بوو که له ژووره که ی ویدا سازبوو.

کات به گه یشتینه به رده م ژووره که ی، یه كه له کو هکانی و چه ند ده سته کی تر په شوازیان له کردین. په یان وتین میوانی هه یه، ده به ت که م كه چاوه به بین. زاری نه خایاند میوانه کانی به یشتن، به به وهستان به نه مه یان وت فه رموون! که چووینه ژووره وه، ته نیا کاک به بین هه ردی له لا بوو. نه مه یش من و د. فه می و کاک هوشیار عومه ر بووین، نه مه ی دوا یی به که خه ری سه ردان و دانیشه که بوو.

مام بهستا هوشیار نه مه ی په ی ناساند. نهو که گو ی له ناوی پزیشکی دهروونی بوو، یه كه است به په که نینه وه وتی: کاکه نهوه چل سا به (پارتی) ده به ت نه وشيروان مسته فا نه خه شی دهروونی هه یه، نهوه من و نهوه نهوه، فه رموون بزانی به استه به نه خه شم؟! هه موومان په که وه په که نین. دوا ی که م كه به ده نگى، نه م جاره یان به ش به وه یه کی جیددیتر که وته وه دوان و وتی: له گا ته ده ربچه ت، نهوه سه رکرده سیاسیه کانی کورد به ته واو ده زانن؟! په رسیاره که ی هه به دایه ساحه ی نه مه وه، ته په کی ئاگرین بوو و ده بوا یه خه مانمان له ی به پاراستایه. من یه که سه ر ته په مه که م له ی وه رگرت و هه به مدایه وه ساحه ی خه یه وه، بزه په که نین کم کرد و په یم وت: ته خه ت چه نی ده بینیت؟ زار به جیددی وه به امی دایه وه، وتی: وه به به ای من له سه دا هه شتاما ن، به خه یشمه وه، ته واو نین! من وتم به ره رسه کانی وه تى خه مان زه ریان ته نیا ته ماشای ئاو نه یهك ده که ن که وه خه یان جوان په شان ده دات، ته نیا گو له که سان كه ده گرن که مه دج و سه نایان ده که ن، به یه زه حمه ته هه رگیز به استیه کانیان وهك هه یه، ئاوها په بگات.

له در ژه قساندا وتم: ئه وهی ئستا به ئزت دهینو نیت، له وهی هر که سلك بیه و ئت، ده توان ئت به ب پرسگه و ن ره گرتن ب ئت بتبین ئت، شت ئکی ز ر گه وره نییه، ل چونه سیاسیه کانی دیکه کهس به ئسانی دهستی پ بیان ناگات، ئهمه ی به ئزت دهیکه ی، ب ئت بووه ته ئیمتیار! نه ئه و و نه کهسی دیکه هیچیان نه وت. به ئام دوا ی ئه وهی ده رچووین، به خ مم گوت ئه گهر چی له ده رب یی ئه و ب چوونه تدا نیازت خراپ نه بوو و ئه وهی وت ئ استیه کی ب گومانه، ل ده رب یینه کهت زه ق و ه ق بوو، دوور نییه د ی ئه و پیاو هت به و قسه یهت ه نجان د ب ئت. گه ل باس تاووتو کران، به داخه وه ز ر کیانم بیرنه ماون، ئوم ده وارم ئه و به ئزانه ی تر بیریان مابن. باسی زمان کرا، چه ند وشه یه کی ه ئایه ناوه وه، ده بینم ز ر به چ ژه وه له ه گو یشه یان ورد ده ب ته وه. ئیمه یش ب یمان ده سه نده وه.

شت ئکی تر که له و دانیشتنه بیرم ما ب ئت، پرسیار ئکی بوو ده رباره ی نه خ شی ده روونی در ئخایه ن، پرس ی: ئه و نه خ شان ه ی خ زانیان نییه و ب لانه ن، له لای ئ وه ج بیان ده ب ته وه؟ ئ مه یش به وردی باسی د خ نه خ شخانه و ش وازی وه رگرتنی نه خ ش و که می ج گه مان ب کرد. وتی: ئه ی چ ن تا ئستا بیر له وه نه کراوه ته وه به ش ئکی گه وره دروست بکرت و هه موو نه خ شه کان بگرت ته خ ی؟ ئ مه یش وتمان: ئ مه یش ده پرسین ب نه کراوه؟ ئه و پرسیاره ده ب ئت حکوومه ت وه ئامی بداته وه. ئینجا ووی له کاک ب بین کرد و پ ی وت: "ئه مان ده زانن، نه خ شان ی شیز فیرینیا، ئه گهر چاره سه ریان بدر ئت، چاک ده بنه وه" له ووم نه هات پ ی ب م له ووی زانسته یه وه وای نییه!

باسی زانک و نووسین و ئه و شتانه یش کرا، په یمانم پ دان دوو کت بی خ میان ب بن ئرم، دواتر په یمانه کهم له گه و ی به سه ر برد و هه ردوو کت بی (نه خو ئنده واری له زانک دا) و (فوو کردن له خ م م ش)م ب نارد، که چی تا ئستایش قه زررداری کاک ب بینم و ب ئه وم نه ناردوون!

ئه و ئ ژه وای دیار بوو جه وی خ ش بوو، تاقه تی قسه کردنی هه بوو، زوو زوو سو عبه تی ده کرد و پ ده که نی. نیو سه عات ئک یان زیاتر بوو دانیشتبووین، له پ ب ده نگ بوو، ته ماشایه کی بنمیچی ژووره که ی کرد، سه ری به لای دهسته ئ استیدا سو و اند و ب ده نگ قه یر ئک ژووره که ی داپ ش ی، تاقه شت ئک ب ده نگیه که ی ده شکا ند ده نگ ک خ ی وی بوو. زانیم ئه گهر له وه زیاتر دا بنیشین، میوان ئکی ه زاقورس ده بین. ووم له د. فه می کرد و به ئه سپایی ل یم پرس ی: نه ب ی ن؟ ئه و یش سه ری ئه ر ی له قان د. و خسه تمان خواست و هه ئستاین، خ ی و ب بین هه ردی له گه مان

هه‌ستان و خواحافیزیان لێ کردین.

له‌و سێ جار بینینه‌یه‌وه و له‌خوڵندنه‌وه‌ی هه‌ندێکتی‌بییه‌وه، بێم ده‌رکه‌وت ئه‌و که‌سه‌کی بێ‌منه‌ته له‌قه‌سه و ئای ده‌وروبه‌ر، زیاتر له‌گه‌خ‌یدا ده‌ژی، خه‌ڵکناسه، هه‌زی له‌ساده‌یه‌یه، قسه‌یه‌ک به‌ئاستی بزانه‌ت ده‌یکات، ئه‌گه‌رچی هه‌ق و ئازارده‌ریش بێت، لێ مه‌رج نییه مه‌به‌ستی ئازاردانی به‌رانبه‌ر بێت. هه‌ر سروشتی وایه. هه‌روه‌ها بێم ده‌رکه‌وت ئه‌و پیاوه زێر زیاتر له‌وه‌ی ده‌ریده‌بێت بیر ده‌کاته‌وه و خه‌میش زێر هه‌ڵده‌گرێت، هه‌نگه‌ زێر نه‌هێنی له‌ژیاندا هه‌بووبێت، هه‌تا له‌دنیايش ده‌رچوو که‌سه‌کی شکنه‌برده‌بێت له‌لای درکانده‌بێتنی!

ساده‌یه‌که‌ی دروستکراو و زێرله‌خ‌کردوو نه‌بوو، ئه‌و زیاتر بیرکه‌ره‌وه بوو، زیاتر نووسه‌ر بوو له‌وه‌ی سیاسی بێت. ئاسته‌ هه‌شی به‌سه‌ر زێر شتدا ده‌شکا، لێ له‌ووی ده‌روونییه‌وه نه‌یده‌توانی هه‌موو شتێک تێپه‌ڕێنێت. نه‌یده‌توانی به‌نه‌هێنی‌جنێو به‌که‌سه‌ک بدات و ئووبه‌وویش ماچی بێ هه‌ڵدات.

باسی ئابردووی ده‌کرێت و ده‌هه‌ڵن گوايه‌ خه‌ڵکێکی زێری کوشتوووه. من نازانم ئه‌وه‌یان تا چه‌ژێک ئاسته، لێ ده‌زانم ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌یشی کردبێت، که‌سه‌تیی ئێستای درێژکراوه‌ی ئه‌ویانه، هه‌رکه‌سه‌کی کوشتبێت لای خه‌ی پاساوی هه‌بووه، چێن سه‌ی له‌وه نه‌کردوووه ته‌وه قسه‌ی هه‌ق به‌هه‌رکه‌سه‌ک بکات که به‌شیاوی زانیوه، هه‌ر ئاوه‌هايش گولله‌ی به‌که‌سه‌که‌وه ناوه که به‌شیاوی زانیوه. ئه‌مه پاساوی کوشتن نییه، ده‌مه‌وت بێم ئه‌و پیاوه نه‌گه‌ڵاوه، وه‌ک بێهه‌ڵ جارێک که‌سه‌ک بووبێت و دواتر بووبێت به‌که‌سه‌کی تر.

ئه‌وه‌ی خوڵندنه‌وه نه‌په‌سنه و نه‌شکاندن. هه‌رچییه‌ک دیومه و پێی گه‌یشته‌ووم هه‌ر ئه‌وه‌م خسته‌وه‌ته‌و. ئومێد ده‌که‌م له‌داها توودا ده‌رفه‌تم بێ بێهه‌سه‌ت زیتر و وردتر له‌سه‌ر ئه‌م که‌سه‌تییه جیاوازه‌ی نێو کایه‌ی سیاسی و ئه‌شبه‌یری کوردی قه‌ه‌م بگه‌ڵم.